

תחילת התיישבות יהודית בהקום

יהודים דוברי יוונית התיישבו בקסטוריה כבר במאה ה-10 והקימו במהרה קהילה של רומניוטים.

הקהילה

במאות השנים שלאחר מכן, האוכלוסייה היהודית של קסטוריה הייתה לעשירית מכלל אוכלוסיית העיר. בשנת 1830 בית הכנסת 'בית קהל', בחסותו של סניור סאקס, יצחק בוהור ומוס רוסו, והוא נבנה על מנת להחליף בתי כנסת קטנים שנהרסו בעיקר בשריפות לאורך השנים. בשנת 1912 העיר התאגדה למדינה היוונית. יהודי קסטוריה התגוררו בעיקר ברובע צארסי והיו מעורבים במסחר בטקסטיל וזכוכית ובמפעלים מודרניים; אחרים בבעלות מאפה הנויות, מצרכים ועוד.

הכוח הכלכלי של הסוחרים, הרוכלים ובעלי מלאכה היהודים בעיר התבטא בכך שהמפעלים שלהם התפשטו לכל המרכזים הכלכליים המשמעותיים של אירופה (וינה, בודפשט, דרזדן). בנוסף על כך, הרוחניות היוותה תחום עיסוק מרכזי באמצעות רבנים גדולים, תלמידי חכמים, אשר מהבולטים שבהם היו טוביה בן אליעזר.

הקהילה בשואה

משנת 1941 ועד כניעתה של איטליה, שאזור השפעתה כלל את קסטוריה, היהודים חוו שנים יחסית "שקטות". בספטמבר 1943 צעדו הגרמנים בעיר, ובערב יום כיפור דרשו מן הקהילה לשלם סכום גבוה כעונש משום שכמה צעירים ברחו להרים. ב-27 במרץ 1944 הועברו לשאלוניקי 766 יהודים מקסטוריה, ומספר קטן של יהודים יוגוסלבים שמצאו מקלט בקסטוריה, ומשם למחנות ההשמדה בפולין.

לאחר השואה

בשנת 1948 נהרס בית הכנסת בעיר. כיום מתגוררת בעיר רק משפחה יהודית אחת.

קסטוריה

(Καστοριά)

קהילות מספרות: קהילות יהודיות ביוון

מקדוניה היוונית

(Μακεδονία):

שאלוניקי | פלורנה

וריה | דראמא | סרס

קסטוריה | קוואלה

קאתריני | לנגדיה | נאוסה

